

Καθ' ἃ ἐπληροφρήθημεν, ἐκ τῶν μᾶλλον φοβουμένων τὸ ἀποτελεσμα τῶν ἀνκρίσεων καὶ καταχόντων νῦν ὑψηλὴν πολιτικὴν θέσιν παρὰ τῷ κόμμῳ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ἐγραψαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐρωτῶντες αὐτόν, ἂν καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον καταδικασθῆ ὑπὸ εἰδικοῦ δικαστηρίου δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν, ὅτι θέλει φιλοξενήσει καὶ αὐτούς εἰς τὸ κόμμα του μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοιοπαθῶν.

Κυρίως τις, μέχρι χθὲς διακρινόμενος ἐπὶ ἀκράτῳ ὑπουργικότητι, ἐρωτηθεὶς ἂν ἐπίστευεν εἰς τὰ διαδιδόμενα δυσάρεστα περὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἀπεκρίθη μειδιῶν: «On ne prête qu'aux riches».

Γνωστὸν εἶναι, ὅτι ὁσάκις πλοῖον ἀρχίσῃ νὰ κάμῃ νερὰ πρῶτοι πάντων τὸ ἐγκαταλείπουσιν οἱ ἐν αὐτῷ πικυθῆντες ποντικοί. Τοῦτο ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐνθυμηθῶσιν οἱ φοιτηταὶ τοῦ Σολωνεῖου, βλέποντες εἰσερχόμενον μὲ ἦθος Μαγδαληνῆς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπη τὸν κ. Κατζίκαπῆν.

Ὁ ἐπὶ διετίκῃ σχεδὸν χρηματίσας ἐσχάτως ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ἀξιότιμος κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης κατηνάλωσε τέσσαρας ὄλας στήλας τῆς Πρωίας, ὅπως ἀποδείξῃ, ὅτι εὐθύνονται διὰ τὰ κατορθώματα τοῦ Βελέντζα καὶ ὀφείλουσι νὰ δώσωσι καθαρὰς εἰς τὸ κοινὸν ἐξηγήσεις πάντες «οἱ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν διευθύναντες ἀπὸ δεκαετίας πολιτικοὶ ἄνδρες». Βλέποντες ὅμως, ὅτι δὲν θεωρεῖται ὁ ἴδιος ὡς ὑποκείμενος εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην καὶ μὴ εὐρίσκοντες κανένα ἐξαιρέσεως λόγον, πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ ἀξιότιμος πρῶην ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ὑπουργὸς δὲν κατατάσσει ἐκυτὸν μετὰ τῶν «πολιτικῶν ἀνδρῶν».

ANEMOMAZOMATA

Τὰ ἔξοχα πνεύματα συναντῶνται. Οὕτως ὁ ἐπίσημος συντάκτης τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος ἀποκαλεῖ τὰ Βελέντζεα δυστυχῆ περιστασια, ὅπως ἀπεκάλεσεν ὁ Βελιγκτῶν τὴν ἐν Ναβχρίνω ναυμαχίαν ἀτυχὲς γεγονός. Δύσκολον εἶναι νὰ μὴ παρατηρήσῃ τις συνάφειάν τινα μεταξὺ τοῦ ἀτυχοῦς γεγονότος καὶ τῆς δυστυχοῦς περιστάσεως.

Ἐκ τινος ἐν τῷ Αἰῶνι δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς τοῦ προξένου τῆς Τουρκίας κ. Ἀξελου πληροφορεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τοῦ 1878 εἰδοποιήθη ἐπισημῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν καϊμῆδων. Ἐρωτῶμεν ἤδη εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἐνταχθῆ ὀθωμανικὴ πρεσβεΐα πολλάκις καὶ ἐπικνελημμένως ἀπὸ δύο καὶ ἡμίσεως ἤδη ἐτῶν εἰδοποίησε περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὸ ἐλληνικὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον, ἀνταλλάξασα συνάμυ οὐκ ὀλίγας δικαιοσύσεις μετὰ τῶν κκ. Θ. Δηλιγιάννη καὶ Τρικούπη;

Τὰ λουτρά τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ δεικνύουσι κατὰ τὸν Ἀσμοδαῖον, τὴν ἐν πᾶσι πρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦσαν ἐπιπολαιότητα καὶ ἡμιμάθειαν διότι μέχρι τοῦδε οὐδαμοῦ εἶδομεν τὸ ζήτημα τῶν λουτρῶν τούτων παραγματευόμενον ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ ἔποψιν, τὴν τῆς δημοσίας ὑγείας. Ἀληθῶς καὶ ἡ ἐπιπολαιότητα σκέψις φέρει εἰς τὸ ἐρώτημα, τί γίνεται τὸ καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς κεντρικῆς δεξαμενῆς ἐκχυνόμενον ὕδωρ. Αἱ γινόμεναι εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπαντήσεις εἶναι κωμικαί, διότι οὔτε ἡ ἐξάτμισις ἀρκεῖ ὅπως ἀπορροφήσῃ ὀλόκληρον τὸ καθ' ἑκάστην ἀνανεούμενον τοῦτο θαλάσσιον ὕδωρ, οὔτε ἄλλως καὶ ἡ ἐξάτμισις αὕτη, ἥτις τόσα καταλίπει ὀργανικὰ καὶ ταχέως ἀποσυντιθέμενα σώματα, εἶναι ἀκίνδυνος, ἀπ' ἐκκεντῆς μάλιστα δύναται νὰ ἀποβῆ αἰτία ἀναπτύξεως μιάσματος. Καταπίνεται λέγουσιν, εἰς ἀγνώστους καταβόθρας. Ἀλλὰ καταβόθρασι τοικῶντι δὲν ὑπάρχουσι, ταχύτατα δὲ τὸ ἔδαφος θέλει κορεσθῆ ἐκ τῶν ὑδάτων. Ἐὰν ὑπῆρχε πρ' ἡμῖν κοινὴ γνώμη πεφωτισμένη, ἀφοῦ δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἐπιστήμων διοικήσις, πρὸ καιροῦ θὰ παρεκωλύετο τὸ ἀτυχὲς ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἔργον τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ἐξ οὗ οὐδὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἀγαθόν.

Πλὴν ἀνκαλοῦμεν ὄλα τὰ ἀνωτέρω ἐὰν ὁ ἐπιχειρηματίας κ. Δαμασκηνός, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ κ. Μπούμπουλη, δίδουσι καθ' ἑκάστην ἐν τῇ δεξαμενῇ πρὸς τέρψιν τῶν λουομένων παραστάσεις εἰς μικρὸν ἐλληνοτουρκικῶν ναυμαχιῶν. Ἡ ἐκ τῶν θεαμάτων τούτων θυμηθῆ δύναται μόνη νὰ ἀντιτορροπήσῃ τὸν ἐκ τῶν μισμμάτων κίνδυνον.